

יא. דרך החתן לברך הכל ביום שמחתו. וכך רשב"י מברך את כל הבאים למירונה לשמחתו.

יב. טובה גדולה עושים לעצמם הנזהרים ממחלוקת בכל השנה. וכל שכן ליזהר להיות שם במירון ב"שלוש ואהבה". ולכן אע"פ שיש דוחק וכדומה, אל יתווכחו ויתרעמו זע"ז, ולא מפני שום סיבה אחרת ח"ו.

יג. מאד יש להזהיר את הכהנים לבל יכנסו לשטח הקבר של רשב"י. ואין להם להקל בדבר. ויש בזה איסור תורה. וזהו האל יתברך יראה ללבב וגם ממרחק יקבל עתירתם. והדברים אמורים הן לכהנים, והן לאותם שאינם מגיעים לציון מחמת רוב הקהל.

טו. ואשרי הזוכה לבא לרבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר, מתוך יראה וקדושה ושמחה. ויתקבלו ברצון תפלותיו ולימודיו.

טז. ולכן ישמרו עצמם האנשים הנשים והילדים, מכל נדנדוד אסור ח"ו בנסיעתם בדרך, ובצניעות ובקדושת העינים וכו'. וככל שיזהרו יותר, יהיה טוב להם למליץ יושר. ונסיעתם תעלה לרצון.

יז. ואמנם יש שהורו שלא לילך לשם מחשש שלא יבשלו בבעיות שונות. ולכן, מי שלא יוכל לשמור על עצמו ח"ו מוטב שלא יסע. אבל לאחורונה נשתפר המצב יותר.

יח. ומי שלא בא מחמת סיבה הנזכרת או סיבה אחרת, יקבע ללמוד דברי הרשב"י בזוהר בליל ל"ג בעומר, וגם ביום. ויש לומדים ה"אדרא רבה זוטא".

יט. וידליק "נרות" לכבוד רשב"י. ויצויר לעצמו כאילו הוא בציון רשב"י! וקדושת רשב"י מתפשטת בכל העולמות. "כי זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות".

כ. ולא יבלה הזמן של ל"ג בעומר, כי יום הזה קדוש הוא ואינו יום חניגות ובילויים.

לימוד הזוהר הקדוש

כא. בדורות שלפנינו עסקו הכל בלימוד ה"זוהר" קבוצות קבוצות, בלילות גם בימים, זקנים עם נערים. ולפני דור ושנים, יצאו ב"כרוז" גדולי ירושלים, להרבות בלימוד הזוהר בכפלי כפלים.

כב. וכל אחד צריך שיהיה לו חלק בלימוד הזוהר. ויש בלימוד הזה טובה לכלל ישראל, כי הלימוד בזוהר "זירזו לגאולתנו" מן גלותנו. ולכן אע"פ שאינו מבין, יקרא בו בכל יום איזה שיעור.

כג. וכל המתמיד בלימוד הזוהר הקדוש, הרי רשב"י ורבי אלעזר שמחים בו, ומגלין לו רזין, וזוכה להטהר ולהתקדש, ונקרא "תלמיד" של רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. ויש לו קירבה ופתחון פה אצלו ביום הילולתו.

מקור ההלכה

אותיות שמעון, והעין הראשונה רמז לע' תיקונים שגילה שעלו על כולנה. **יב.** השלום טוב בכל מקום! והוא 'כלי המביא ברכה (כמ"ש בסוף עוקצין). כל שכן במקום הצדיק רשב"י במירון. אשר עליהם נאמר: "ת"ח מרבים שלום בעולם". א"כ הבאים שמה צריכין לא לגרום למחלוקת. ואדרבא להיות בשלום וגם ב"אהבה" זה לזה. ובזה יבואר מ"ש רשב"י לתלמידיו (ויקרא קכח) "אנן בחביבותא תלייא מילתא".

יג. הפוסקים אסרו לכהנים להשתטח על קברות הצדיקים וכמ"ש בשו"ת בתי כהונה (ח"א סי' כג). וע' באורן בספרי אור שבעת הימים (פי"ג).

יד. אולם עכ"ז, גם הכהנים יוכלו לקבל מאורו של רשב"י הגם שאינם באים על הציון ממש אלא נמצאים במירון קרוב למקום הציון, כמבואר בספר "אור שבעת הימים" (עמוד שפב) מדברי ה'מקור חסד' ד"בכל הרואה הו"ל כהליכה על הקבר. ע"ש. ולכן הבאים לציון הרשב"י ואין ביכולתם לנגוע בציון מרוב הדוחס והדחק של אלפי האנשים שם, אל יפול ליבם בזה! כי עליהם לשמוח שזכו בכלל לכנס לחדר ששם ציון הקדוש. ויפנו את פניהם מול פני הציון ויחשבו עצמם כנוגעים בציון עצמו, ומשם הרשב"י עומד ומעלה תפילותיהם ומברכם. **יז.** יש חוששים לבא מחמת התערבות שיש שם, או מחשש פגם העינים. ועוד בעיות שונות לצערנו. וכן העיר ביחוד דעת (ה, לה) ושלכן שב ואל תעשה עדיף ויבקר בזמן אחר שאין כל כך מבקרים. ע"ש. ובחסידי ה' אכשור דרי ובכל פעם משתפר המצב. ע"י אוטובוס "מהדרין". וכן בדרך לציון יש שבילים לאנשים לחוד ולנשים לחוד. וכ"ה אפשר להשמר בקדושה. וכמה גדולי תורה באים לשם ביום ל"ג בעומר או גם מבעוד לילה. וכל אחד ישאל את רבותיו איך לנהוג.

וכתבתי כל זה להורות "שיש שורש במנהג הזה" עכ"ל. העולם אומר: מי שלא ראה שמחת רשב"י לא ראה שמחה מימיו. וכבר כ' בספר בני יששכר: שהשמחה על ציון רשב"י, הוא שלא כדרך הטבע. ואחד מתלמידי ר"י מרוזין הגדיר את ההרגשה שם בל"ג בעומר: "בפנים - יום הכפורים. בחוץ - שמחת תורה".

י. רבנו חיים בן עטר זיע"א עם כל גדולתו וקדושתו, ראינו שרעד ונפחד בהתקרבו לציון רשב"י, כל שכן אנחנו. וכאשר מעיד עליו תלמידו בתאור המסע לתמן בל"ג בעומר, בזה"ל: "וכשהגיע לתחתית ההר שעולים בו ירד מהחמור והיה עולה על ידיו ועל רגליו, וכל הדרך היה גועה וצועק "היכן אני השפל כנס למקום אש להבת שלהבת, קודשא בריך הוא ושכינתיה וכל פמליא של מעלה הכא וכל נשמות הצדיקים שמה". ובעת ההילולא היה שמח.

ובענין "תשובה" כ' בהילולא דרשב"י: העיקר לאלו הסובבים במקומות הקדושים על קברי הצדיקים, "שישובו בתשובה שלימה" ואז תתקבל צלותהו ובעותהו, הן על עצמן, וכ"ש בעת שיתפללו על כלל ישראל.

יא. בהילולא דרשב"י כ' סמך משעה"כ לקול המון קול שדי שאומרים משמיה דהאר"ל, 'אשר ביום ל"ג לעומר עומד רשב"י על ציונו הקדוש, ומברך לכל אחד ואחד מהבאים שמה למירון לכבוד שם קדשו ולשמוח שם בשמחת ההילולא רבתי שלו'. ודבר פלא כתב בספר 'בית אהרן' וז"ל: "כמו הקב"ה, לכל כך רשב"י לכל ואפילו לפחותים!" הכונה, שכל ישראל מקטן ועד גדול יש להם שייכות להנשע ביום ההילולא בל"ג לעומר בזכותו הגדול דרשב"י.

והאיר לי השי"ת רמז נפלא על רשב"י בברכת משה רבינו ע"ה לישראל (בפרשת וזאת הברכה): "אשריר ישראל מי כמוך עם נושע בהו"ה מגן עזרך" "עם נושע"

זוהר הקדוש (ח"א דף רנה): פעם יצא רבי שמעון בר יוחאי וראה כי העולם חושך ואפלה ונסתם האור. אמר לרבי אלעזר בנו: בא ונראה מה רוצה הקדוש ברוך הוא לעשות בעולם? הלכו ומצאו מלאך אחד שדומה להר גדול, ושלישם שלהבות יוצאים מפיו. אמר לו רבי שמעון: מה רצונך לעשות? ענה המלאך: להחריב את העולם. בשביל שאין בו שלשים צדיקים. אמר לו רבי שמעון: אבקשך כי תלך לפני הקדוש ברוך הוא ותאמר לו 'בר יוחאי בארץ...' הלך המלאך ואמר להקב"ה כן. אמר לו הקב"ה: לך והחריב את העולם ואל תשגיח בבר יוחאי. כשבא המלאך וראה אותו רשב"י אמר לו: אם לא תסתלק מכאן ארע לך מאוד. חזור אצל הקב"ה ואמור לו: אם אין שלשים צדיקים - יהיו עשרים. ואם אין עשרים - יהיו עשרה. ואם אין עשרה - יהיו שנים, אני ובני. ואם אין שנים - הרי אחד יש - ואני הוא... באותה שעה יצא קול מן השמים ואמר: אשרי חלקך רבי שמעון! שהקב"ה גוזר למעלה ואתה מבטל למטה... זכותו תגן עלינו שיבטל ה' מעלינו כל גזרות קשות ורעות ויבשרנו בשורות טובות במהרה.

יוצא לאור על ידי
מוסדות "מתן תורה"
ת.ד. 57124 ירושלים
www.MatanTorah.org
לקבלת העלון בדוא"ל שלחו ל:
YemeKodesh@gmail.com